

ARTICLE D'OPINIÓ

CARLES CAPDEVILA

I tan relatiu que és!

Estem d'acord: no cal ser un Einstein per entendre que el temps és relatiu. Cinc minuts d'ansietat esperant una retrobada són eterns i els cinc minuts de mandra que ens donem de premi al llit no arriben ni als cinc segons, fins i tot si ens adormim i arribem cinc hores tard a la feina. Mai les coses no havien anat tan de pressa i mai no havia estat tan nerviós i insatisfet amb la distribució del meu temps. L'entusiasme amb què alguns tanoques de la velocitat vital hem assumit la vida moderna està acabant amb la nostra paciència, que ha demostrat ser limitadíssima.

Podem agafar vols i plantar-nos en hores a l'altra punta del món, però ens desespera l'espera a l'aeroport. Podem córrer quilòmetres amb aire condicionat, la millor música i a una velocitat que el meu avi no hauria ni somiat, però un embús de transit ens treu de polleguera. El cas més evident, la frase que sintetitza la nostra paranoia vital, té tres paraules: << Internet va lent >>.

Digueu-m'ho a mi, si va lent, que col·lecciono les arrugues derivades de la cara de pomes agres que poso davant de l'ordinador. Des de la histèria en què vivim, aquell moment crític en què apareix el rellotget i ens fa esperar deu, vint, trenta, quaranta segons, es converteix en una eternitat. És temps suficient per enfilar-te per l'arbre genealògic de totes les famílies directives de TELEFÓNICA, i no amb cap bona intenció.

Internet va lent. Fa deu anys jo no hauria pogut somiar la possibilitat d'escriure una paraula clau i poder accedir de forma immediata a enciclopèdies, a pàgines oficials, clubs de fans i qualsevol altra referència escrita.

Abans trucava a les llibreries per si sabien res d'un llibre que buscava. Ara el puc comparar *online* o puc saber en un minut quants llibres s'han publicat a tot el món sobre cada tema.

A vegades em consolo pensant que no ser capaç ni d'acceptar que per tenir tot el món al teu abast cal un minut d'espera és una mostra d'ambició vital, d'inconformisme.

Però amb la pressa amb què vivim, fins i tot aquest engany dura poc. La veritat és que estem com una cabra. Parlo per mi.

El 9 nou (15 juny 2001)

PREGUNTES DE COMPRENSIÓ

1. Digues si són veritables (V) o falses (F) les següents afirmacions amb relació a les opinions que expressa l'actor de l'article.

- a) Actualment sembla que tot s'hagi de fer amb pressa.
- b) La nostra paciència es il·limitada.
- c) Estem molt acostumats a esperar i això ja no ens inquieta.
- d) Avui podem disposar de molta més informació que no pas deu anys enrere.
- e) La sensació que tenim del pas del temps sempre és la mateixa.

2. L'autor diu que la sensació del pas del temps és relativa. Busca, amb el teu company o companya tres situacions en què tinguis la sensació que el temps passa a poc a poc i tres més en què tinguis la sensació de que el temps passi de pressa.

3. Escriu la conclusió final de l'article en cinc ratlles.